

**akcija za pacug –
račun za
izgradnjo pacuga
501-01-678-51542**

za Pacug

Vplačila z obveznicami in denarnimi prispevki pri ZPM:

Sindikalna podružnica KIG Ig
KOVINSKA INDUSTRIJA IG

KK SZDL MALČI BELIČ

Na žiro račun je bilo nakazano:

SKUPŠČINA OBČINE VIČ-RUDNIK
UČENCI O. Š. IG
KO SZDL KRIM-RUDNIK
OSZ SINDIKAT VIČ Tov. SRDIČ ALENKA
SSP KNJIŽNICA PREŽIHOV VORANC VIČ
OOS ŽIMNICA LJUBLJANA
KK SZDL PODPEČ-PRESERJE
LAPAJNE IVAN, GORKIČEVA 16
SAMOTORČAN FRANC, KOPRSKA 1

580,40 din
5.057,65 obvezn.
+3.700,00 din
12.793,00 obvezn.
+540,00 din

1.000.000,00 din
1.000,00 din
700,00 din
3.000,00 din
2.000,00 din
2.500,00 din
1.950,00 din
4.000,00 din
4.000,00 din

Med nepozabnimi doživljaji letovanja pa so vsekakor izleti z ladjico v bližnji Portorož, Izolo in še kam

Sedanost in bodočnost letovišča Pacug

Med Fieso in Strunjanom se gričevje strmo spušča v kotlino Pacuga. Letovišče je našim občanom dobro znano, ni pa kraj znan drugim obiskovalcem. Zakaj? Nikjer nisem videl table z oznako kraja. Po glavni cesti nad Fieso, mimo Belega križa, se v grič nad kotlino sramežljivo odcepi ozka cesta, ki tega imena ne zasluži. Kraško kamenje gleda na ozki površini kot ježeve bodice. Voznikom in pešcem jo odsvetujem, da bi se po njen sprehajali. Odlično tlakovana pelje v Pacug še ena cesta, skozi Fieso. V kotlini je ob vznožju gričevja stisnjenih okoli osem montažnih in dve zidani stavbi. Ta kraj je obiskalo že v pol drugem desetletju okoli 17.200 pred in osnovno šolskih otrok naše občine.

Vsakih štirinajst dni se otroci menjavajo skupaj z vzgojiteljskim kadrom in sicer od pričetka poletja, tja do septembra. V letovišču je kar vzoren red. Vsak vzgojitelj ima na skrbi okoli petnajst otrok in budno pazi nanje. Otroci imajo tedensko spoznavni večer s plesom. »Pokaži kaj znaš« in taborni ogenj. Zaradi utesnjenosti objektov, uporabljajo jedilnico tudi za gledanje televizije. Za izdatno in odlično hrano v letovišču skrbi šest kuharic z ekonomom, če z želodčkom kaj ni v redu, pa še dve medicinski sestri.

Med bivalnimi hišicami je tudi majhno nogometno igrišče, kjer se odvijajo športna tekmovanja. Tam je ob koncu dneva tudi zbor vseh otrok in snemanje zastave. Za najmlajše so na voljo gugalnice in peskovnik.

Pomembno je dejstvo, da imajo otroci v tem zalivu svoj mir in nihče jih ne moti.

Največ dneva preživijo na vročem soncu in se kopajo v čistem in toplém morju. Za otroke, ki ne znajo plavati, skrbi strokovni učitelj plavanja. Z eno skupino otrok intenzivno dela okoli dvajset minut dnevno. Tako ti otroci, ko odidejo domov, dobe plavalne značke kot plavalci. Spet drugi vzgojitelj ima na skrbi malo večje otroke in jih uči podvodnih veščin s potapljaškimi maskami. Nabirajo školjke, odstranjujejo z dna morja ob obali nevarne ježke in meduze.

Sploh se ves vzgojiteljski kader zelo trudi in s svojimi sposobnostmi mnogo prispeva, da se otroci v tem letovišču, kar najbolje počutijo in dobe novih moči za naslednje šolsko leto. Najbolj boleče je dejstvo, da so sedanji bivalni prostori neprimerni, saj v eni hišici leži 15 otrok. Urejenih sanitarij in kopalnice ni, jedilnica je neprimerna in kaj je najslabše, dnevnih skupnih prostorov ni, kjer bi se otroci zadrževali ob deževnem vremenu. Kakšna bo nadaljnja bodočnost Pacuga? Vsako leto je tam vse več otrok naših občanov. V eni izmeni okoli 200. To pomeni, da sedanji objekti že zdavnaj ne zadoščajo več za vse večje potrebe razširjene oblike rekreacije naših najmlajših.

Pri OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik je bil dne 23. oktobra 1978 imenovan koordinacijski odbor za izgradnjo novega letovišča v Pacugu. Imenovane so bile tudi komisije in sicer: informativno-propagandna komisija, programsko-gradbena in finančna komisija.

Plan gradnje predvideva, da se bo Pacug gradil v treh etapah: gradnja nove asfaltne ceste s parkirnim prostorom v kotlini, dalje izgradnja štirih polkrožnih bivalnih objektov, ki bodo medsebojno povezani za razne interesne aktivnosti in osrednji centralni objekt za uslužnostne dejavnosti. Vsi štirje bivalni objekti bi imeli kapaciteto okoli 460 otrok v eni izmeni. Tretja etapa predvideva: izgradnjo športnih objektov, igrišča, pomol, morski plavalni bazen in ureditev okolice.

Zaključek gradnje je predviden do leta 1981. Vendar menim, da dosedaj zbrana finančna sredstva pritekajo prepočasno. Od predvidenih enajst milijard, je do sedaj zbranih samo eno milijardo din. Do zaključka gradnje bo cena gradbenega materiala in drugih uslug še krepko narasla in s tem se bo graditev še bolj podražila.

Zato menim, da bi se morala komisija za informativno-propagando še bolj aktivno vključiti v akcijo za pridobivanje finančnih sredstev!

M. G.

NA BREZOVICI

Marija Bokavšek – stoletnica!

»Nisem bila fejš, pa sem vseeno na Brezovici moža našla,« se je šegavo predstavila Marija Bokavšek, najstarejša občanka Brezovice le nekaj dni zatem, ko je minilo sto let njenega rojstva.

»Povedati nimam dosti, je hitela naprej. »Nikoli mi ni bilo prav lepo, saj sem že s šestimi leti odšla od doma k stricu za pastirico. Ko sem malce odrasla, sem delo zamenjala. Služila sem v Ljubljani, potlej pa so me zvabili na Brezovico k Trobčevim. Tu pa sem spoznala moža, saj sem že rekla.«

Potem je Marija Bokavškova, ki še vedno hodi brez palice tudi po stopnicah in bere časopise in dela brez očal, naštevala, kako sta z možem krčila z grmičevjem poraščeno zaplato zemlje,

ki sta jo kupila, da bi nekaj malega za pod zob pridelala sama. Zidala sta namreč tudi hišo in denarja je bilo vse prej kot dovolj, čeprav je bil mož v službi.

»Škoda, da je tako zgodaj umrl, dobro sva se razumela. Pobralo ga je takoj po vojni, komaj 73 let je imel. Včasih mislim, da zaradi strahu, saj se je tako bal avionov, da je zbežal v hosto ali grapo, čim je zaslišal brnenje.«

Bokavškova mama se je rodila v številni družini – bila je prva od štirinajstih otrok – v Polhovem Gradcu. Sama je imela šest otrok, od katerih živijo še trije. Za njen stoti rojstni dan so ji sorodniki pripravili pravo ohcet – priš-

le so tudi tri njene še živeče sestre, brata je doma zadržala bolezen. Slavili so vse do jutra in mama Bokavškova z njimi, saj jo je ubrala spat šele ob dveh zjutraj. »Kaj ne bi zdržala, saj zdaj samo sedim, čeprav je tudi to neke vrste delo.«

Sicer pa so Mariji Bokavškovi prav ob našem obisku prišli voščiti tudi

predstavniki krajevne skupnosti in ji prinesli reprodukcijo Gasparijeve slike. Z obiskom, darilom in najboljšimi željami so ji voščili tudi člani brezovškega društva upokojencev.

Hudomušna kot je, seveda ni pozabila reči: »da drugo leto ne boste pozabili name.«

JANA TAŠKAR

